

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 7111/2025
04.06.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Надежде Видић и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Александар Аврамовић, адвокат из ..., против туженог ББ из села ..., чији је пуномоћник Ратко Иванов, адвокат из ..., ради чинидбе, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 366/24 од 28.02.2025. године, у седници одржаној 04.06.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 366/24 од 28.02.2025. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Врању Гж 366/24 од 28.02.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању П 290/22 од 07.12.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца, којим је тражио да суд туженом наложи да са дела споменика оца ВВ који се налази на сеоском гробљу у селу ..., избрише речи "и снаја ГГ", те да уклони бетонску плочу са арматуром димензија: дужине 2,50м и ширине 1,90м, као неоснован. Ставом другим изреке, тужилац је обавезан да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 79.500,00 динара, са законском затезном каматом почев од извршности одлуке па до исплате.

Виши суд у Врању је, пресудом Гж 366/24 од 28.02.2025. године, ставм првим изреке, одбио као неосновану жалбу тужиоца и потврдио пресуду Основног суда у Врању П 290/22 од 07.12.2023. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је изјавио благовремену ревизију, због погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11...10/23), у вези одредбе члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужиоца прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Предмет тражене правне заштите је чинидба на основу које је тужилац тражио да суд туженом наложи да са дела споменика њиховог оца који се налази на сеоском гробљу избрише речи "и снаја ГГ" и уклони бетонску плочу са арматуром. Побижана одлука којом је тужбени захтев тужиоца одбијен заснована је на утврђеном чињеничном стању да се ради о гробном месту на ком су сахрањени родитељи и брат парничних странака тако што су трошкове њиховог сахрањивања, помена и постављања надгробног споменика, као и уређивања споменика сносили тужилац, тужени и његова супруга која је живела у заједници са оцем и мајком парничних странака, па је на споменику уписана као члан породице родитеља странака. Тужилац у ревизији не указује на разлоге прописане одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, због којих би његова ревизија била изузетно дозвољена, већ указује на погрешну оцену доказа што није разлог за изјављивање посебне ревизије. Указивање тужиоца на погрешну примену материјалног права такође није од утицаја јер за примену института посебне ревизије није од значаја свака погрешна примена материјалног права на конкретно утврђено чињенично стање, већ само она која је од општег значаја за остваривање и заштиту људских права и обезбеђење стандарда правичног суђења, што овде није случај.

На основу одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5., у вези члана 468. став 1. и 479. став 6. Закона о парничном поступку и утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. Закона парничном поступку, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Као спорови мале вредности сматрају се и спорови у којима предмет тужбеног захтева није новчани износ, а вредност предмета спора коју је тужилац у тужби навео не прелази из става 1. овог члана (члан 33. став 2.), на основу одредбе члана 468. став 4. истог Закона.

Тужбу ради чинидбе тужилац је поднео 07.02.2022. године, а вредност предмета спора коју је тужилац навео у тужби је 10.000,00 динара, па је поступак вођен по правилима за спорове мале вредности.

Имајући у виду да је ово спор мале вредности у ком вредност предмета спора коју је тужилац у тужби навео не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да против одлуке другостепеног суда, у овој врсти спора, ревизија није дозвољена на основу одредбе члана 479. став 6. Закона о парничном поступку.

На основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић